

«Το λιοντάρι και το ποντίκι»

1. Διάβασε προσεκτικά τον παρακάτω μύθο (παραμύθι) του Αισώπου.

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένα λιοντάρι, περήφανο και δυνατό. Κάθε φορά που έβγαινε από τη σπηλιά του, μούγκριζε δυνατά. Αμέσως, όλα τα ζώα φοβούνταν κι έτρεχαν μακριά. Κανένα ζώο δεν τολμούσε να το πλησιάσει!

Μια μέρα, καθώς το λιοντάρι κοιμόταν ήσυχα, ένωσε κάτι να γαργαλάει την ουρά του. Άνοιξε τα μάτια του και είδε ένα μικρό ποντικάκι.

- «Ποιος είσαι εσύ που τολμάς να μπαίνεις στη σπηλιά μου και να με ξυπνάς; Εμένα, το παντοδύναμο λιοντάρι, τον βασιλιά των ζώων;», φώναξε άγρια.

- «Μη με φας βασιλιά μου», άρχισε να κλαίει το ποντικάκι. «Δεν ήθελα να σε ενοχλήσω. Έψαχνα μόνο κάτι να φάω... Μη μου κάνεις κακό, κι εγώ, κάποια μέρα, υπόσχομαι ότι θα σου ανταποδώσω αυτή τη χάρη!».

Το λιοντάρι γέλασε. Τι θα μπορούσε να κάνει αυτό το μικρό και ασήμαντο ποντικάκι γι' αυτόν, τον πιο δυνατό του δάσους; Το άφησε όμως να φύγει, λέγοντάς του:

- «Εντάξει, δε θα σε πειράξω μικρό ποντικάκι, παρόλο που εσύ δε θα μπορούσες ποτέ να κάνεις κάτι για μένα...».

Μετά από λίγες μέρες, το λιοντάρι, εκεί που έψαχνε για τροφή, έπεσε ξαφνικά σ' έναν λάκκο που ήταν σκεπασμένος με φύλλα. Πίσω από τα δέντρα ξεπήδησαν δυο κυνηγοί! Έδεσαν σφικτά το λιοντάρι με χοντρά σχοινιά και πήγαν στο χωριό να φέρουν βοήθεια να το κουβαλήσουν. Το λιοντάρι έμεινε μόνο κι αβοήθητο, χωρίς να μπορεί να κουνήσει τα πόδια ή το σώμα του.

Μετά από λίγη ώρα, περνούσε από εκεί το μικρό ποντίκι και άκουσε τα κλάματα του λιονταριού. Πλησίασε και του είπε:

- «Κάποτε, εσύ μου χάρισες τη ζωή. Τώρα θα ξεπληρώσω την καλοσύνη σου και θα σε ελευθερώσω!», είπε χαρούμενα κι άρχισε να ροκανίζει και να κόβει τα χοντρά σχοινιά με τα κοφτερά του δόντια.

- «Σε ευχαριστώ πολύ!», είπε συγκινημένο μετά από λίγη ώρα το λιοντάρι που δεν πίστευε ότι ήταν πια ελεύθερο.

- «Μα σου είχα υποσχεθεί πως θα ανταποδώσω την καλοσύνη που μου έδειξες. Εσύ βέβαια τότε γέλασες μαζί μου, γιατί δεν πίστευες πως εγώ, ένα μικρό και ασήμαντο ποντίκι, θα μπορούσα ποτέ να βοηθήσω εσένα, τον βασιλιά των ζώων. Πρέπει να ξέρεις όμως, πως και οι πιο αδύναμοι μπορούν κάποτε να βοηθήσουν αυτούς που είναι δυνατότεροί τους. Εγώ δεν ξέχασα ποτέ αυτό που έκανες για μένα κι έτσι κράτησα την υπόσχεσή μου!».

Από τότε, οι δυο τους έγιναν αχώριστοι κι αγαπημένοι φίλοι...

ΕΡΓΑΣΙΕΣ:

2. Παρακολούθησε το βίντεο με τον Μύθο που διάβασες! Κάνε κλικ εδώ: <https://youtu.be/NJqT5KkQ6ng>
3. Διάβασε για ανάγνωση όλο το κείμενο (όσες φορές χρειάζεται για να διαβάζεις με το σωστό ύφος, χωρίς να συλλαβίζεις).
4. Ορθογραφία: **Μια φορά κι έναν καιρό, μέσα στο δάσος ζούσε ένα λιοντάρι, περήφανο και δυνατό.** (στο τετράδιο Γράφω και μαθαίνω)
5. Στο τετράδιο *Τα απίθανα μολύβια*, γράψε σε καινούρια σελίδα τον τίτλο: Το λιοντάρι και το ποντίκι. Από κάτω, γράψε σε μια παράγραφο (τουλάχιστον 5 γραμμές) τι σου άρεσε περισσότερο από τον μύθο και γιατί. Μπορείς να αρχίσεις έτσι: **Η σκηνή που μου άρεσε περισσότερο από τον μύθο «Το λιοντάρι και το ποντίκι» είναι..... Η σκηνή αυτή μου άρεσε επειδή....** . Όταν τελειώσεις, μπορείς να φτιάξεις μια όμορφη ζωγραφιά για το λιοντάρι και το ποντίκι.

Καλή δουλειά!!!

